

سید محمد مهدی امینی نیاک پیشکسوت فوتبالی مشهدقلی، از دردهای ورزشی محله‌شان می‌گوید

وقتی ورزش ما فلج شد...

روزنامه
شهرامید
ورزشی

شنبه
۱۳۰۲ دی‌ماه
۱۳۹۳
شماره ۳۳۷۲

۸۰

SHAHIRANNEWS.IR

ورزشی

ورزشی

بهنام اخوت: یک صندلی جلو در مغازه‌اش است. روی شیشه مغازه نوشته شده است «تابلوساز سید». پیشکسوت تنومند و ورزشکار از آن‌دست خیابان سروکله‌اش پیدا می‌شود. ماسک به دهان دارد و دست ورزشی در روزهای کرونا بی می‌دهد. وارد مغازه می‌شویم تا با سید محمد مهدی امینی نیاک، از پیشکسوتان قدیمی فوتبال محله مشهدقلی، هم کلام شویم. او قرار است برایمان از دردهای ورزشی محله بگوید، دردهایی که معتقد است مهم‌ترینش گرفتن زمین خاکی فوتبال از بچه‌های آن محله است. اتفاقی که ورزش مشهدقلی را فلج کرده است.

*** از خودتان شروع کنیم. فوتبال را از کجا شروع و در چه سطحی بازی کردید؟**

- فوتبالم را از آموزشگاه‌ها آغاز کردم و عضو تیم ناحیه تبادکان بودم. بعد به باشگاه عقاب مشهد پیوستم و در ادامه برای هددری و امیدهای اوبوسلم هم بازی کردم. ضرب‌خوردگی در ناحیه زانو داشتم که باعث شد خیلی زود فوتبال حرفه‌ای را کنار بگذارم. سال‌های آخر هم برای تیم پیام بحرآباد و بعد هم برای تیم خودمان، بهنام، بازی کردم و از همان‌جا هم مربیگری کردم. *** می‌گویند سال‌ها بالایا سر بچه‌های محله‌تان بودید و کم‌حرف و جوش‌نخور دیدید.** - دوازده‌سیزده سال برای بچه‌های این منطقه زحمت کشیدم و مربی‌شان بودم. متأسفانه با گرفتن زمین خاکی از بچه‌های این منطقه، همه چیز از هم پاشید. *** بیشتر توضیح بدهید.**

- ما در این منطقه ۲ زمین خاکی داشتیم که با همکاری بچه‌های محله آماده شده بود. یکی که الان پمپ‌بازین شده و دیگری هم در کنار مدرسه است. راین‌تی کردیم اداره راه برایمان غلتک زد و تیر دروازه گذاشتیم، اما متأسفانه بعد زمین فروخته شد و تیر دروازه‌ها را دزدیدند! ورزش منطقه از آن‌موقع فلج شد.

*** از این منطقه تیمی هم در سطح فوتبال استان داشتید؟**

- بله. ما یک تیم داشتیم به‌نام «بهنام» که اسپانسرش خدایامرز حاج‌آقای بهنام بود. ایشان در همین جاده توس کارگاه تولید ادوات کشاورزی داشت و می‌گفت حالا که اینجا کارگاه دارم، می‌خواهم بخشی از پولم را برای ورزش بچه‌های همین محله هزینه کنم. ایشان آمد و اسپانسر تیم ما شد. تیم ما از سطح محلات شروع کرد و پله‌پله بالا رفت تا در لیگ استان بازی کرد، اما متأسفانه با گرفتن زمین از ما دیگر امکانات نبود و نمی‌شد زمین اجاره کرد و شرایط سخت شد. در نتیجه فوتبال خوابید و بچه‌ها از هم پاشیدند.

*** چهره‌هایی هم از این محل به فوتبال کشور رفتند؟**

- چهره‌های زیادی از حسین بادمکی تا مرحوم اعظم و... در زمین خاکی ما به‌عنوان میهمان بازی کردند، اما چندتا از بچه‌های ما هم از همین زمین خاکی به فوتبال کشور رفتند. علی‌عامی به نیرومحر که قزوین رفت و امید خشکی در فخرسیاسی بازی کرد، ولی امکانات نبود و شرایط برای ادامه کارشان سخت بود.

*** حالا به‌عنوان یک دغدغه‌مند محلی فکری برای آینده ورزش جوانان محله‌تان دارید؟**

- برنامه دارم که بعد کرونا جوانان محله را دوباره برای فوتبال دور هم جمع کنم، اما اگر حمایت و کمکی نباشد، کاری از پیش نخواهیم برد.

چند مطالبه‌جی ساکنان «مشهدقلی» برای احیای ورزش در این منطقه

سالن‌ها باز شود، شهرداری پای کار بیاید

مردم منطقه مشهدقلی با تأکید بر همراهی با مسئولان در احیای ورزش محله می‌گویند: ما مردم پای کار هستیم. آسید جواد، موسسید شصت‌وسه‌ساله محله، می‌گوید: بچه‌های این محله خیلی بااستعدادند و فقط کافی است امکانات ورزشی به آن‌ها داده شود. وی می‌افزاید: کواسته ما این است که همان زمین خاکی قدیم و همین یکی دو سالی که را داریم در اختیار مردم بگذارند تا جوانان از آن استفاده کنند. حرفی که محمدباقر هم می‌گوید. او که خودش جوانی تنومند است، می‌گوید: ما زمین چمن و سالن مجهز از آقایان نخواستیم، دست‌کم همین زمین خاکی که را داریم به ما برگردانند و سالن بسج را دوباره باز کنند تا ما برویم فوتسال بازی کنیم. وقتی پای مطالبه و حرف می‌شود، مردم محله جمع می‌شوند. سیدرضا می‌گوید: اگر شهرداری پای کار بیاید، به‌راحتی می‌تواند سالن اینجا را تجهیز کند. حرفی که محمد چهل‌ودوساله تأیید و خاطر نشان می‌کند: شهرداری زمین‌های زیادی را در شهر آسفالت کرده و دورش فنس کشیده است؛ اگر یکی‌دو زمین در منطقه ما را هم همین‌طوری تجهیز کنند، عالی می‌شود. یکی از اهالی محله که زیر سایه درخت توت نشسته است، بدون اینکه نامش را بگوید، اظهار می‌کند: اگر بچه‌های همین محله یک توپ و ۲ تیر دروازه داشته باشند، دیگر این‌قدر به سروکله هم نمی‌پرند و دعوا نمی‌کنند. فکر کردید جوانان این محله از دل خوششان است که باهم دعوا می‌کنند؛ امکانات تفریح و ورزش ندارند. فهرست مطالبه اهالی محل بلندبالاست، اما آنچه مشهود است، اتفاق‌نظر همه آن‌ها بر یک مسئله است و آن اینکه با کوچک‌ترین اقدام برای احیای ورزش این محله، استعدادهای مشهدقلی می‌جوشد.

درباره «مشهدقلی» که قدمتی ۱۲۰ساله دارد محله‌ای اصیل اما در حاشیه!

معرفی محله

خیلی قبل از احمدآباد و سجاد و پیروزی و محلاتی از مشهد که امروز رنگ‌و‌لغابی دارند و بالای شهر نامیده می‌شوند، قدیمی‌ها به ۸۱ امروز «مشهدقلی» می‌گفتند. نامی قدیمی که بر این محله باقی مانده است و امروز به ادعای اهالی محله قدمتی صدوبیست‌ساله دارد. کافی است در

جست‌وجوگر پرتکرار این روزهای فضای مجازی سرکی بکشید تا ببینید نام «مشهدقلی» به‌عنوان یکی از روستاهای توابع توس که امروز دیگر جزئی از شهر است، چگونه در صدر فهرست می‌آید. اهالی محله می‌گویند در گذشته مشهدقلی ۳قلعه داشته است. روستایی با ۳قلعه که اسم هر ۳ هم مشهدقلی بوده است. شاید به‌دلیل همین این منطقه به این نام مشهور شده است. در خاطرات توس‌نشینان آمده که یکی از قلعه‌های

گزارشی درباره امکانات و سرانه ورزشی در محله «مشهدقلی»

انتهای دنیا در انتهای توس!

ورزش
حاشیه شهر
پرونده پنجمین شماره

عکس: داوود بهنام بهرام‌پور

می‌کند: چند سال پیش وقتی برای توزیع غذا به کارتن‌خواب‌های محله رفته بودم، یکی آمد جلو و به اسم صدایم زد و گفت به من ۲ غذا بده. گفتیم تو کی هستی؟ گفت من علی هستم، علی چپ پا! علی یکی از هم‌کلاسی‌هایم در دوران راهنمایی بود که پای چپ خارق‌العاده‌ای داشت و ما او را به «علی چپ پا» می‌شناختیم؛ استعدادی که امروز به‌جای آنکه فوتبالیستی بزرگ شود، کارتن‌خواب شده است!

● ما مردمیم، به داهمان برسید گذر بر امکانات و سرانه ورزشی مشهدقلی هیچ چیزی به‌جز تعجب نداشت. دسته پرستوها بر فراز مشهدقلی پرواز می‌کنند تا نمای زیبایی را به نمایش بگذارند، اما حقیقت این است که زیرپوست این منطقه از شهر چیزی به‌جز حسرت نیست، اینجا نگاه به زندگی عوض می‌شود و به‌قول فعال فرهنگی محله اینجا زندگی را شکل دیگری می‌بینید. حسین مقدم می‌گوید: فقر امکانات ورزشی برای جوانان این محله زیاد است، اما ما همیشه گفتیم، ما مردمیم. اگر مسئولان در حمایت یک قدم جلو بیایند، ما هزار قدم برمی‌داریم. ما برای آبادنی محله‌مان منتظر هیچ‌کس نمی‌نشینیم و همه تلاشمان را می‌کنیم، اما بهر تقدیر ما هم مردم هستیم و تا حدی توانایی داریم.

محله در اختیارشان قرار داده بود، اما اما از یک حمایت و تجهیز ساده از سوی مسئولان. ● زمین خاکی با یکجفت آجر دروازه سهم مشهدقلی از سرانه ورزش و امکانات فقط به همین ۳ سوله پریحان خلاصه نمی‌شود؛ ساکنان محله اصیل و قدیمی مشهدیک جفت زمین خاکی هم دارند که یکی با ۲پاره آجر زمین‌هایم در این محله است و دیگری محلی برای بازی بچه‌های محله است و دیگری در بر بولوار اصلی توس غلتک خورده و بدون دروازه محلی برای رفت‌وآمد عابران پیاده و پارک خودروها شده است!

● از مشهدقلی تا آلمان مشهدقلی روزگاری محل بازی بسیاری از ستاره‌ها بوده است؛ از اجتنبی سراسیایی تا حسین بادامکی برای بازی به این زمین می‌آمدند و زمین خاکی توس محلی برای برگزاری جام‌های محلی بزرگ بوده است. حتی می‌گویند خود مشهدقلی هم ستاره‌های ورزشی زیادی داشته است؛ نمونه‌اش همین حسین ضیا. یکی از فعالان فرهنگی محله در این باره می‌گوید: حسین ضیا جودو کار می‌کرد و الان باشگاه دارد. او گچ کار بود که در دوران جوانی از محله ما به تیم ملی جودو رسید و حتی قرار بود به آلمان برود که مشکل مصدومیت مانع این اتفاق شد. او اضافه

یکی دو درخت تنومند و حالا دیگر خمیده توت در بر جاده به چشم می‌خورد. جاده‌ای که به اذعان اهالی محله روزی ۲طرفش پر از درخت توت و مکانی برای فیلم‌برداری سکنس‌های رژیایی کارگردانان بوده است. در این مسیر به یک سوله دیگر می‌رسیم؛ سالی ورزشی که حالا یک درش قفل است و در دیگرش قفلی شکسته به‌دست اراذل و اوباش محله! از شیشه شکسته سالن که به داخل نگاه می‌کنیم، سالن خالی را می‌بینیم که متروکه است و کف آن با زغال کنیم، اما متأسفانه اتفاقی نیفتاده است. وی همان‌جا که باید محل سرویس «سعید معروف»‌های محله می‌شد! حسین مقدم درباره سرنوشت این سالن می‌گوید: این سالن مدتی دست بچه‌های کانون شهید بصیر بود و ما کف آن را رنگ زدیم و تیر دروازه و تور و لایبال گذاشتیم اما بعد از مدتی آقایان سالن را بی‌دلیل از ما گرفتند و حالا به مکانی برای تقسیم اموال دزدی تبدیل شده است! در ادامه این مسیر البته یک سالن تعطیل ورزشی متعلق به یکی از ساکنان محله بود. سالی که خصوصی است، ولی در آن هم بسته بود. سالی بی‌نام‌ونشان که صاحبش، عزیززاده نامی، به نیت فرزند شهیدش زمین آن را برای استفاده جوانان

راست خیابان و به سوله غول‌پیکر بحران اشاره می‌کند. سوله‌ای که دیواره‌اش را تا بالا دوده سیاه گرفته است. حسین مقدم می‌گوید: این دوده به‌دلیل آتش معنادان و کارتن‌خواب‌هایی است که شب‌ها می‌آیند و کنار دیوار سوله اطراق می‌کنند. وی می‌افزاید: اینجا سوله بحران شهرداری منطقه ۲ است و در آن نمک خورده است. اینجا خبری از امکانات و آینده ملخ اما تا دلتان بخواهد بوی بزه‌های اجتماعی و صدالبته بچه‌های عاشقی است که در کنار آن به توپ پلاستیکی رنگ‌ورورفته و باره لگد می‌زنند و در رؤیاهایشان قدم‌زدن در چمن ورزشگاه نیوکمپ شهر بار سلون را تجسم می‌کنند! اینجا محله «مشهدقلی» است، جایی که هیچ جایی برای ورزش نیست!

● انتهای توس ۸۱، انتهای دنیا!

گویی اینجا انتهای دنیاست. همین که به انتهای خیابان توس ۸۱ می‌رسیم، بعد از عبور از خانه‌ها و چند مغازه و مدرسه تازه با فقری روبه‌رو می‌شویم که گریبان منطقه را گرفته است؛ زمین خاکی بزرگی با تلی از خاک و زباله در سمت چپ خیابان و سوله‌ای با دیواره دوده‌گرفته و یک پارک کوچک خطی در حاشیه سمت راست خیابان. حکایت زمین خاکی بیابان‌مانند سمت چپ خیابان را از همراه محلی‌مان، حسین مقدم، می‌پرسیم و او می‌گوید: این زمین ۱۸ هکتاری در گذشته باغ بود. رفته‌رفته باغ‌های اینجا تخریب شد و به جای آن خانه ساختند و برخی زمین‌ها هم خالی ماند تا اینکه شرکت خصوصی تعاونی مسکن شهرداری منطقه ۲ دست روی اینجا آمد و اسپانسر تیم ما شد. تیم ما از سطح محلات شروع کرد و پله‌پله بالا رفت تا در لیگ استان بازی کرد، اما متأسفانه با گرفتن زمین از ما دیگر امکانات نبود و نمی‌شد زمین اجاره کرد و شرایط سخت شد. در نتیجه فوتبال خوابید و بچه‌ها از هم پاشیدند.

● حسرت سوله غول‌پیکر

فعال فرهنگی محله‌سری می‌چرخانده سمت

● سوله واقع در محله مشهدقلی که می‌تواند مکانی برای ورزش جوانان و دور کردن آن‌ها

از بزه‌های اجتماعی باشد، امروز به وضعیتی تأسف‌بار بدل شده است. سوله شهرداری منطقه ۲ انبار نمک و پسماندهای خدمات شهری شده و سوله بسیج هم تعطیل و مخروبه است. حسن نوری، معاونت سلامت و تربیت‌بدنی شهرداری مشهد، و کهنسال، فرمانده بسیج ناحیه ۴ بال، مسئولانی هستند که در این باره پاسخگو بودند. یکی از مشکلات بروکراسی اداری گفت و دیگری با رویکردی جالب از صفرشدن بودجه بسیج به‌دست دولت سخن گفت! نوری: سوله را نمی‌دهند

● معاونت سلامت و تربیت‌بدنی شهرداری

مشهد در پاسخ به اینکه سال گذشته

شهردار مشهد برای از اختیار قرار دادن سسوله بحران منطقه مشهدقلی برای تبدیل به سالن ورزشی دستور لازم را داده، اما چرا هنوز اقدامی انجام نشده، گفت: حقیقت این است که ما با دوستان نشستیم و اعتباری بیش از ۴۵۰ میلیون برای تجهیز آن سالن در نظر گرفتیم و آماده اقدام هستیم، اما متأسفانه دوستان در شهرداری منطقه می‌گویند اینجا انبار نمک ماست و نمی‌توانیم نمک‌ها را جایی دیگر ببریم. این در حالی است که ما بارها گفتیم یک داربست در محیطی دیگر بزنید و نمک‌ها را به آنجا منتقل کنید. حسن نوری افزود: ما همین حالا آمادگی تجهیز آن سالن را داریم، البته خبر بدهم که سالن شهدای تاکسی‌رانی

در میدان معراج که سالی چندمنظوره است، بعد از اوج کرونا بی‌ان‌شاء... وارد چرخه خدمات به شهروندان خواهد شد. نوری در این باره که آیا نمی‌توان در محله مشهدقلی زمین‌های ورزشی کوچک آسفالتی ایجاد کرد که با فنس محافظت می‌شود، اذعان کرد: ما به مناطق اعلام کردیم زمین‌هایی را که متعلق به شهرداری است و مالک شخصی یا کاربری کشاورزی ندارد، معرفی کنند تا ما به‌سرعت آن را برای زمین ورزشی آماده کنیم. این صحبت‌های نوری در وضعیتی مطرح می‌شود که به اذعان جوادالانمه(ع) محله مشهدقلی مدعی‌اند در صورت واگذاری سالن حاضرند آن را با همت مردمی تجهیز کنند.

محلی برای تقسیم اموال دزدی!

نمای سه

سوله دوم ورزشی محله مشهدقلی به ادعای برخی اهالی به کانون خلاف بدل شده است. همان‌طور که در تصویر مشخص است، کف سالن از زغال معنادان و بی‌مبالایی اراذل و اوباش سوخته و درب‌وداغان شده است. این سالن در برهه‌ای به‌دست مردم محله با وسایل ورزشی تجهیز شده، اما بی‌تدبیری از آن‌ها گرفته شده است.

عکس
نوشت

سوله سیاه‌سرنوشت

نمای دو

این تنها نمایی از یک ضلع دیوار مدیریت بحران شهرداری منطقه ۲ واقع در انتهای خیابان توس ۸۱ است. دوده‌های روی دیوار به ادعای اهالی محل ناشی از اطراق شبانه معنادان و کارتن‌خواب‌ها و آتشی است که آن‌ها برمی‌افروزند. سوله‌ای که می‌تواند با کمی تدبیر و همراهی به سالی برای ورزش و آبادانی جوانان این محله تبدیل شود.

زمین خیلی خاکی مشهدقلی

نمای یک

تصویری تأسف‌برانگیز از تنها زمین خاکی محله مشهدقلی که ۲پاره آجر به‌عنوان تیر دروازه تنها امکانات ورزشی این منطقه به‌شمار می‌رود که بچه‌های خود محله تهیه کرده‌اند! زمینی که در کنار هیاهوی گاه‌وبیگاه نوجوانان و جوانانی که با پای برهنه در آن پایه‌توپ می‌شوند، شاهد قمار و اعتیاد و صد نوع بزه اجتماعی دیگر هم هست.